

WOJEWODA MAZOWIECKI

WI-II.7821.22.8.2017.LK

2018. 218 z 10.04.2018

URZĄD MIASTA I GMINY PIASECZNO
KANCELARIA

wpłynęło 2018 -04- 09
dnia 1207384
l. dz.
liczba załącz. podpis
Nr sprawy

Warszawa, 26 marca 2018 r.

P. M. Ryszard
2018. 04.10

DECYZJA NR 7 /II/2018

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r., poz. 1257 ze zm.), dalej Kpa oraz art. 11g ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2017 r., poz. 1496), dalej ustawą zrid, po rozpatrzeniu odwołania Pana Karola Svenssona od decyzji Starosty Piaseczyńskiego Nr 22/2017 z dnia 14 listopada 2017 r. znak: ARB.6740.1.14.2017.KŚ o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Budowa drogi gminnej DP-3/1 od projektowanego węzła „Antoninów” na projektowanej drodze ekspresowej S7 do skrzyżowania ul. Rybnej ul. Jemioły w Woli Gołkowskiej (wraz ze skrzyżowaniem), gmina Piaseczno, powiat piaseczyński.”,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję Starosty Piaseczyńskiego Nr 22/2017 z dnia 14 listopada 2017 r., znak: ARB.6740.1.14.2017.KŚ

UZASADNIENIE

W dniu 8 sierpnia 2017 r. Burmistrz Miasta i Gminy Piaseczno, ul. Kościuszki 5, 05-500 Piaseczno, reprezentowany przez pełnomocnika - Pana Wojciecha Parcińskiego, wystąpił do Starosty Piaseczyńskiego z wnioskiem w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pod nazwą: „Budowa drogi gminnej DP-3/1 od projektowanego węzła „Antoninów” na projektowanej drodze ekspresowej S7 do skrzyżowania ul. Rybnej ul. Jemioły w Woli Gołkowskiej (wraz ze skrzyżowaniem), gmina Piaseczno, powiat piaseczyński.”

Po przeprowadzeniu postępowania w przedmiotowej sprawie Starosta Piaseczyński działając na podstawie art. 11a ust. 1, art. 11f i art. 17 ust.1 ustawy zrid oraz art. 104 ustawy Kpa, wydał w dniu 14 listopada 2017 r. decyzję Nr 22/2017 znak: ARB.6740.1.14.2017.KŚ, zezwalającą na realizację inwestycji drogowej w tym zatwierdzającą projekt budowlany oznaczony jako załącznik nr 1 do niniejszej decyzji dla inwestycji pod nazwą: „Budowa drogi gminnej DP-3/1 od projektowanego węzła „Antoninów” na projektowanej drodze ekspresowej S7 do skrzyżowania ul. Rybnej ul. Jemioły w Woli Gołkowskiej (wraz ze skrzyżowaniem), gmina Piaseczno, powiat piaseczyński.”

Od decyzji Starosty Piaseczyńskiego odwołanie do Wojewody Mazowieckiego, za pośrednictwem organu pierwszej instancji, wniósł Pan Karol Svensson. Odwołanie wniesiono w ustawowym terminie.

Wojewoda Mazowiecki zważył, co następuje.

Kompetencje organu odwoławczego obejmują zarówno korygowanie wad prawnych decyzji organu pierwszej instancji, polegających na niewłaściwym zastosowaniu przepisu prawa materialnego, bądź postępowania administracyjnego, jak i wad polegających na niewłaściwej ocenie okoliczności faktycznych.

Przedmiotem postępowania odwoławczego jest ponowne rozpatrzenie sprawy, przy czym postępowanie to opiera się na tych samych zasadach, co postępowanie wyjaśniające przed organem pierwszej instancji. Na organie odwoławczym spoczywa obowiązek skontrolowania,

czy decyzja, której dotyczy odwołanie, została wydana zgodnie z obowiązującą procedurą. Przepis art. 138 § 1 Kpa stanowi, że: „Organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo
- 2) uchyła zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo
- 3) umarza postępowanie odwoławcze.”

Jednocześnie art. 11g ust. 3 ustawy zrid stanowi, że w postępowaniu przed organem odwoławczym oraz przed sądem administracyjnym nie można uchylić decyzji w całości ani stwierdzić jej nieważności, gdy wadą dotknięta jest tylko część decyzji dotycząca odcinka drogi, nieruchomości, działki.

Zauważyć należy, iż naczelną zasadą postępowania administracyjnego jest zasada prawdy obiektywnej wyrażona w art. 7 Kpa Z zasady powyższej wynika, że organy administracji publicznej prowadzące postępowanie mają obowiązek zebrania i rozpatrzenia materiału dowodowego w taki sposób, aby ustalić stan faktyczny sprawy zgodny z rzeczywistością, a zwłaszcza mają obowiązek dokonać wszechstronnej oceny okoliczności konkretnej sprawy na podstawie analizy całego materiału dowodowego i swoje stanowisko wyrazić w uzasadnieniu podjętej decyzji (wyrok NSA z dnia 17 października 2001 r., sygn. akt I SA 1110/01). Z kolei przepis art. 77 § 1 Kpa nakłada na organy administracji publicznej obowiązek zgromadzenia całego materiału dowodowego koniecznego do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy. Z powołanej normy prawnej wynika między innymi, że organ administracji jest zobowiązany z urzędu przeprowadzić dowody służące ustaleniu stanu faktycznego sprawy. Organ administracji jest zatem zobligowany do podejmowania w toku postępowania wszelkich niezbędnych działań w celu dokładnego wyjaśnienia okoliczności sprawy. Dokładne ustalenie stanu faktycznego możliwe jest tylko na podstawie wszystkich istotnych dowodów i poprzez wyjaśnienie wszystkich nasuwających się w sprawie wątpliwości.

Zgodnie z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 marca 1981 r., (sygn. akt SA 234/81), „zaniechanie przez organ podjęcia czynności procesowych zmierzających do zebrania pełnego materiału dowodowego, i wyjaśnienia wszystkich nasuwających się w sprawie wątpliwości, jest uchybieniem przepisom postępowania administracyjnego, skutkującym wadliwością decyzji”.

Wobec powyższego, Wojewoda Mazowiecki w trakcie przeprowadzonego postępowania odwoławczego: przeanalizował terminowość wniesienia odwołania, rozpatrzył ponownie wnioski inwestora o wydanie przedmiotowej decyzji, przeanalizował materiał dowodowy zgromadzony przez organ pierwszej instancji, zbadał prawidłowość przeprowadzonego przez organ pierwszej instancji postępowania oraz wydanej decyzji Starosty Piaseczyńskiego, jak również rozpatrzył zarzuty zawarte w odwołaniu.

W wyniku przeprowadzonej analizy stwierdzono, że w dniu 26 czerwca 2017 r. Burmistrz Miasta i Gminy Piaseczno z siedzibą ul. Kościuszki 5, 05-500 Piaseczno, reprezentowany przez pełnomocnika Pana Wojciecha Parcińskiego, wystąpił do Starosty Piaseczyńskiego z wnioskiem w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pod nazwą: „Budowa drogi gminnej DP-3/1 od projektowanego węzła „Antoninów” na projektowanej drodze ekspresowej S7 do skrzyżowania ul. Rybnej ul. Jemioły w Woli Gołkowskiej (wraz ze skrzyżowaniem), gmina Piaseczno, powiat piaseczyński.”

Następnie, w dniu 14 listopada 2017 r. Starosta Piaseczyński wydał decyzję Nr 22/2017 znak: ARB.6740.1.14.2017.KŚ o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej, w tym zatwierdzającą projekt budowlany, oznaczony jako załącznik nr 1 do niniejszej decyzji dla inwestycji pn.: „Budowa drogi gminnej DP-3/1 od projektowanego węzła „Antoninów” na projektowanej drodze ekspresowej S7 do skrzyżowania ul. Rybnej ul. Jemioły w Woli Gołkowskiej (wraz ze skrzyżowaniem), gmina Piaseczno, powiat piaseczyński.”

Od decyzji Starosty Piaseczyńskiego odwołanie do Wojewody Mazowieckiego, za pośrednictwem organu pierwszej instancji, wniósł Pan Karol Svensson. Powyższe odwołanie

wpłynęło do Starostwa Piaseczyńskiego w dniu 5 grudnia 2017 r. Odwołanie wniesiono w ustawowym terminie.

Skarżący zarzucił decyzji Starosty Piaseczyńskiego w szczególności cyt.:

1. Naruszenie art. 7 k.p.a. poprzez nieuwzględnienie słusznego interesu obywateli i przekroczenie zasady proporcjonalności środka użytego do realizacji inwestycji (pozbawienie skarżących własności) w stosunku do jej wagi i celu.
2. Naruszenie art. 77 § 1. k.p.a. oraz art. 80 k.p.a. polegające na niedostatecznym zebraniu materiału dowodowego w sprawie oraz niepełnym rozeznaniu zebranego materiału dowodowego.
3. Naruszenie art. 11 d Ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2008 r. Nr 193, poz. 1194).
4. Naruszenie zapisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie - przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tj. Dz.U. 2016 poz 71) polegające na bezpodstawnym uznaniu, że inwestycja objęta zaskarżoną decyzją nie będzie w znaczący sposób oddziaływać na środowisko
5. Niezgodność projektu budowlanego z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Jednocześnie, Skarżący wniósł o wstrzymanie wykonania decyzji objętej rygiorem natychmiastowej wykonalności z uwagi na fakt, iż jej realizacja może rodzić niepowetowane straty zarówno w zakresie majątku Gminy jako inwestora jak i w majątku właścicieli nieruchomości decyzją tą objętych, oraz o przeprowadzenie dowodu z akt sprawy toczącej się przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie pod sygn. akt IV SA/Wa 2196/16.

W celu wszechstronnego rozpatrzenia sprawy organ administracji publicznej ma, zgodnie z art. 7 i 77 Kpa, obowiązek podjąć wszelkie kroki niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli

Rozpatrując odwołanie od decyzji Starosty Piaseczyńskiego Nr 22/2017 z dnia 14 listopada o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Budowa drogi gminnej DP-3/1 od projektowanego węzła „Antoninów” na projektowanej drodze ekspresowej S7 do skrzyżowania ul. Rybnej ul. Jemioły w Woli Gołkowskiej (wraz ze skrzyżowaniem), gmina Piaseczno, powiat piaseczyński.”, organ odwoławczy stwierdził, że niezbędne są dodatkowe wyjaśnienia ze strony inwestora w celu rozpatrzenia przedmiotowego odwołania.

W związku z powyższym, na podstawie art. 136 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego Wojewoda Mazowiecki, postanowieniem Nr 29/II/2018 z dnia 11 stycznia 2018 r. wezwał inwestora do:

1. wyjaśnienia, czy przedmiotowa inwestycja obejmuje swoim zakresem teren kompleksu dworsko-parkowego, położonego przy ul. Dworskiej 1 w Woli Gołkowskiej, gmina Piaseczno (z akt sprawy to nie wynika),
2. odniesienia się do zarzutów skarżącego.

Następnie, pismem z dnia 19 lutego 2018 r. (data wpływu do urzędu 21 lutego 2018 r.) znak: IT.7011.2.2015.MR.96 przesłanym przez Urząd Miasta i Gminy Piaseczno, inwestor złożył wyjaśnienia w przedmiotowej sprawie, spełniając wymogi nałożone postanowieniem wojewody

W odpowiedzi odnośnie kompleksu dworsko-parkowego i powiązania niniejszej inwestycji z jego lokalizacją, inwestor wskazał że: „przedmiotowa inwestycja nie obejmuje swoim zakresem kompleksu dworsko-parkowego, położonego przy ul. Dworskiej 1 w Woli Gołkowskiej, gmina Piaseczno, który znajduje się w odległości ok. 680 m od ww. projektowanej drogi gminnej.”

Ponadto, inwestor podkreślił: „że ww. inwestycja realizowana jest w trybie ustawy z 10 kwietnia 2003r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, zgodnie z art. 11i ust. 2 „w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację

inwestycji drogowej nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz przepisów ustawy z dnia 9 października 2015 r. o rewitalizacji (Dz. U. z 2017 r., poz. 1023)”.

W ramach wyjaśnień inwestor wskazał ponadto: „projektowana droga nie stanowi elementu planowanej drogi ekspresowej S7, jest drogą gminną klasy Z, a zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. (...) nie jest zaliczana do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Zgodnie z ww. Rozporządzeniem inwestycja zalicza się do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. W roku 2014 dla przedmiotowej drogi została opracowana Karta Informacyjna Przedsięwzięcia. Przeprowadzone zostało postępowanie, w którym skarżący był stroną, zakończone wydaniem przez Burmistrza Miasta i Gminy Piaseczno decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia. Na etapie tego postępowania skarżący był informowany zgodnie z procedurami i nie wnosił uwag.”

Natomiast, w odniesieniu do kwestii dotyczących zaskarżenia przez Pana Karola Svenssona miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wsi Wola Gołkowska, uchwalonego przez Radę Miejską w Piasecznie, na terenie znajdującym się w rejonie wspomnianego powyżej kompleksu dworsko-parkowego, inwestor jednoznacznie wskazał, że obszar ten nie dotyczy budowy drogi gminnej DP-3/1, a wg akt sprawy toczącej się przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie pod sygn. akt IV SA/Wa 2196/16, dotyczącej zaskarżenia mpzp w Woli Gołkowskiej, na które powołuje się skarżący, Wojewódzki Sąd Administracyjny postanowił odmówić wstrzymania wykonania zaskarżonej uchwały dotyczącej planu zagospodarowania. Jednocześnie, inwestor zaznaczył w swoim piśmie fakt zajęcia pod projektowany pas drogowy jedynie 0,0064 ha działki nr ewid. 57, należącej do Skarżącego.

Organ drugiej instancji, po ponownym przeanalizowaniu materiału dowodowego, w pierwszej kolejności dokonał sprawdzenia kompletności wniosku pod względem formalnym, zgodnie z art. 11d ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych oraz dokonał oceny zachowania zgodności postępowania z procedurą i stwierdził co następuje.

Zgodnie z art. 11a ust. 1 ustawy zrid wniosek do Starosty Piaseczyńskiego o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji wniósł zarządca drogi – Burmistrz Miasta i Gminy Piaseczno - reprezentowany przez Pana Wojciecha Parcińskiego, który został skorygowany przez inwestora w dniu 8 września 2017 r.

Jednocześnie, inwestor zgodnie z art. 11 b ust. 1 ustawy zrid, uzyskał opinie właściwych miejscowo: Zarządu Województwa Mazowieckiego z dnia 9 stycznia 2017 r., znak: OTR-Z-PP-IV.4340.111.2016.AP oraz opinię Zarządu Powiatu w Piasecznie z dnia 30 grudnia 2016 r. Ponadto, inwestor załączył pozytywną opinię Burmistrza Miasta i Gminy Piaseczno z dnia 3 stycznia 2017 r. znak: IT.7011.2.2015.MR.794 dotyczącą materiałów do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej.

Zgodnie z art. 11 d ust. 1 ustawy zrid, inwestor do wniosku załączył także mapę przedstawiającą proponowany przebieg drogi z zaznaczeniem terenu niezbędnego dla obiektów budowlanych oraz istniejące uzbrojenie terenu. Ponadto, do wniosku załączono analizę powiązania projektowanej drogi z innymi drogami publicznymi, mapy zawierające projekty podziału nieruchomości oraz określono zmiany w dotychczasowej infrastrukturze zagospodarowania terenu. Natomiast, w myśl art. 11 d ust. 1 pkt 5 ustawy zrid do wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej inwestor dołączył projekt budowlany wraz z opiniami, uzgodnieniami, pozwoleniami oraz dokumentami wymaganymi przepisami szczególnymi. Projekt został wykonany i sprawdzony przez osoby spełniające warunki, o których mowa w art. 12 ust. 7 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2017 r., poz. 1332 ze zm.). Stosownie do treści art. 20 ust. 4 ustawy Prawo budowlane do projektu dołączono oświadczenia projektantów i sprawdzających o sporządzeniu projektu zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

W ramach opinii, wskazanych w art. 11d ust. 1 pkt 8 ustawy zrid inwestor dołączył opinię Mazowieckiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z dnia 30 grudnia 2016 r., znak: WA.5183.32.19.2016.AO oraz opinię Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie z dnia 3 stycznia 2017 r. znak: TC-U-0213-0004-002-2016/2017. Równocześnie do wniosku inwestor dołączył decyzję Burmistrza Miasta i Gminy Piaseczno Nr 16/2014 z dnia 5 listopada 2014 r. stwierdzającą brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko dla przedmiotowego przedsięwzięcia. Ponadto należy zauważyć, że inwestor nie miał obowiązku przedkładania wszystkich opinii wskazanych w art. 11d ust. 1 pkt 8 ustawy zrid., bowiem pozostałe opinie w zakresie przedmiotowej inwestycji nie były wymagane.

W wyniku analizy złożonego przez Burmistrza Miasta i Gminy Piaseczno wniosku o zezwolenie na realizację przedmiotowej inwestycji Wojewoda Mazowiecki uznał, że zawiera on elementy wskazane w art. 11d ust. 1 ustawy zrid.

W ocenie organu drugiej instancji Starosta Piaseczyński prawidłowo poinformował strony o wszczętym postępowaniu, podał jego podstawę prawną, pouczył o prawie do składania wniosków i uwag, a zatem należycie i wyczerpująco poinformował strony o okolicznościach faktycznych i prawnych, będących przedmiotem postępowania administracyjnego, które mogły mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków. Jednocześnie, Starosta Piaseczyński, zgodnie z art. 11d ust. 5 ustawy zrid, zawiadomił o wszczęciu postępowania w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji wnioskodawcę, właścicieli oraz użytkowników wieczystych nieruchomości objętych wnioskiem wysyłając zawiadomienie na adres wskazany w katastrze nieruchomości. Pozostałe strony postępowania zostały poinformowane o jego wszczęciu w drodze obwieszczeń w urzędzie gminy właściwej ze względu na przebieg drogi, w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej, a także w prasie lokalnej.

Następnie, zgodnie z art. 11f ust. 3 ustawy zrid Starosta Piaseczyński doręczył ww. decyzję wnioskodawcy oraz zawiadomił o jej wydaniu pozostałe strony w drodze obwieszczeń w urzędzie powiatowym oraz w urzędzie gminy właściwym ze względu na przebieg drogi, w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej, a także w prasie lokalnej. Dotychczasowych właścicieli i użytkowników wieczystych nieruchomości objętych decyzją organ pierwszej instancji poinformował o wydaniu decyzji w drodze zawiadomień wysłanych na adresy wskazane w katastrze nieruchomości. W zawiadomieniach oraz w obwieszczeniu zamieszczono, zgodnie z art. 11 f ust. 4 ustawy zrid, informację o miejscu, w którym strony mogą zapoznać się z treścią decyzji. Wszystkie strony postępowania miały zatem zapewniony czynny udział w postępowaniu. Zawiadomienie o wydaniu decyzji zostało ogłoszone w drodze obwieszczeń w Urzędzie Miasta i Gminy Piaseczno na tablicy ogłoszeń urzędu oraz w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej oraz w Starostwie Powiatowym w Piasecznie na tablicy ogłoszeń urzędu i w urzędowym publikatorze teleinformatycznym – Biuletynie Informacji Publicznej, a także w prasie lokalnej, tj. „Kurier Południowy”.

Analizując decyzję Starosty Piaseczyńskiego organ odwoławczy zważył, co następuje.

Na wstępie należy zaznaczyć, że kontrolowana decyzja czyni zadość wymogom przedstawionym w art. 11f ust. 1 ustawy zrid, zawiera bowiem wszystkie niezbędne elementy określone w tym przepisie. Decyzja zawiera wymagania dotyczące powiązania drogi z innymi drogami publicznymi, określenie linii rozgraniczających teren inwestycji, oraz określenie szczególnych warunków zabezpieczenia terenu budowy i prowadzenia robót budowlanych zgodnie z treścią art. 36 ust. 1 oraz art. 42 ust. 2 i 3 ustawy – Prawo budowlane a także szczegółowe wymagania dotyczące nadzoru na budowie. Decyzja zawiera także zatwierdzenie podziału nieruchomości (mapę z projektem podziału nieruchomości w skali 1:500, stanowiącą załącznik nr 2 do decyzji).

Ponadto, na mocy decyzji Starosty Piaseczyńskiego zatwierdzono projekt budowlany, oznaczony jako załącznik nr 1 do decyzji. W decyzji określono także nieruchomości, które stają się z mocy prawa własnością jednostki samorządu terytorialnego, nałożono na inwestora

obowiązek budowy lub przebudowy sieci uzbrojenia terenu, określono obowiązek rozbiórki istniejących obiektów budowlanych nie przewidzianych do dalszego użytkowania oraz tymczasowych obiektów budowlanych, nałożono obowiązek budowy lub przebudowy urządzeń wodnych lub urządzeń melioracji wodnych szczegółowych, ustalono ograniczenia w korzystaniu z nieruchomości dla realizacji obowiązku budowy lub przebudowy zjazdów, jak również określono warunki wynikające z potrzeb ochrony środowiska, ochrony zabytków i dóbr kultury współczesnej oraz potrzeb obronności Państwa, a także określono wymagania dotyczące ochrony uzasadnionych interesów osób trzecich.

Badając zgodność z prawem zaskarżonej decyzji, organ wojewódzki stwierdził, że czyni ona zadość innym wymogom ustawy zrid oraz, że brak było podstaw do zakwestionowania decyzji. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę stwierdził, że projektowana inwestycja stanowi cel publiczny, a jej lokalizacja ustalona została na podstawie stosownego w tym względzie aktu prawnego rangi ustawy. Wyjaśnić należy, że ustawa zrid ma na celu stworzenie warunków prawnych zapewniających sprawny przebieg realizacji inwestycji w zakresie dróg użytku publicznego. Konsekwencją tego stanu rzeczy jest fakt, że decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej wywołuje kilka ważnych skutków prawnych, a mianowicie: jest decyzją ustalającą lokalizację danego przedsięwzięcia, zatwierdza projekt podziału nieruchomości niezbędnych do jego realizacji, które na jej podstawie przechodzą z mocy prawa na własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego (w zależności od tego, kto jest inicjatorem budowy drogi), jak również stanowi faktyczne pozwolenie na budowę.

Po przeanalizowaniu zarzutów podniesionych przez Skarżącego w odwołaniu Wojewoda Mazowiecki uznał, iż nie zasługują one na uwzględnienie.

W kwestii zarzutów naruszenia art. 7, 77 i 80 Kpa oraz art. 11d ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, organ drugiej instancji wykazał w akapitach powyżej przedmiotowej decyzji, spełnienie wszystkich warunków zawartych w obowiązujących przepisach, w celu uzyskania decyzji o zezwoleniu na realizację planowanej inwestycji drogowej. Zatem, zarzuty zawarte w pkt 1, 2 i 3 odwołania należy uznać za nietrafione. Przedstawione działanie organu administracji publicznej I instancji należy ocenić jako dążenie do wyważenia słusznego interesu obywatela i ochrony interesów osób trzecich. Spostrzeżenie to przemawia w konsekwencji za wykonaniem obowiązku wynikającego z ww. art. 7, 77 i 80 Kpa. Na potwierdzenie, w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego wskazuje się, że: „(...) ustawodawca wymaga przeprowadzenia tylko tych dowodów, które są istotne z punktu widzenia rozpatrywanej sprawy. Zgodnie z art. 7 k.p.a. w toku postępowania organy administracji publicznej stoją na straży praworządności, z urzędu lub na wniosek stron podejmują wszelkie czynności niezbędne do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, mając na względzie interes społeczny i słuszny interes obywateli. Użycie słowa „niezbędne” w przytoczonym przepisie wskazuje, że ustawodawca nie formułuje bezwzględnego obowiązku podjęcia wszystkich możliwych działań, które w jakimkolwiek stopniu i przy jakimkolwiek prawdopodobieństwie mogłyby wyjaśnić sprawę. Przeciwnie, organ administracji publicznej musi uwzględnić wytyczne zawarte w art. 7 k.p.a. i rozważyć, czy dany środek dowodowy jest niezbędny do wyjaśnienia sprawy, tj. czy skorzystanie z danego źródła informacji jest zasadne i wykonalne, jaka jest szansa pozyskania istotnych danych, jakie są koszty takiego przedsięwzięcia, jak poszukiwanie dalszych dowodów wpłynie na ekonomikę procesową itd.” (wyrok z dnia 13.02.2018 r., sygn. akt II OSK 3334/17).

W związku z powyższym, mając na uwadze charakter ustawy zrid oraz rodzaj przedmiotowej inwestycji, w ocenie organu wojewódzkiego postępowanie dowodowe w przedmiotowej sprawie zostało przeprowadzone poprawnie i w wystarczającym zakresie. Organ I instancji zgromadził niezbędne dowody w celu wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej w zakresie wskazanym we wniosku zrid i dokonał ich prawidłowej oceny.

Odnośnie zarzutu dotyczącego naruszenia zapisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2016 r., poz. 71) polegającym na bezpodstawnym uznaniu, że inwestycja objęta zaskarżoną decyzją nie będzie w znaczący sposób oddziaływać na środowisko, należy zgodzić się z argumentacją wskazaną przez inwestora w piśmie z dnia 19 lutego 2018 r., w którym wyraźnie wskazano, że przedmiotowa inwestycja nie stanowi elementu drogi ekspresowej S7, bowiem jest drogą gminną klasy Z. Zgodnie z § 3 ust. 1. ww. rozporządzenia: „Do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko zalicza się następujące rodzaje przedsięwzięć: (...). 60) drogi o nawierzchni twardej o całkowitej długości przedsięwzięcia powyżej 1 km inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 31 i 32 oraz obiekty mostowe w ciągu drogi o nawierzchni twardej, z wyłączeniem przebudowy dróg oraz obiektów mostowych, służących do obsługi stacji elektroenergetycznych i zlokalizowanych poza obszarami objętymi formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody; (...)

W aktach sprawy znajduje się decyzja Burmistrza Miasta i Gminy Piaseczno Nr 16/2014 z dnia 5 listopada 2014 r., znak: OŚR.6220.15.2014.ŁM, stwierdzająca brak potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko przedsięwzięcia polegającego na budowie drogi gminnej łączącej istniejące drogi powiatowe i gminne z projektowanym węzłem Antoninów usytuowanym w ciągu drogi ekspresowej S-7 Warszawa – Kraków (bez węzła) na terenie gminy Piaseczno, w której m.in. wskazano: „Analizując wniosek o wydanie niniejszej decyzji uwzględniono elementy oceny oddziaływania na środowisko wymagane przez akty prawa krajowego i wspólnotowego (Dyrektywę Rady 85/337/EWG, Dyrektywę Siedliskową 92/43/EWG oraz Dyrektywę Ptasia 79/409/EWG. Zgodnie z art. 10 § 1 Kpa zapewniono stronom czynny udział w toczącym się postępowaniu. (...) na żadnym z etapów nie wniosły uwag do toczącego się postępowania o wydanie przedmiotowej decyzji.”

Jednocześnie, należy podkreślić, że do wniosku o zezwolenie na realizację przedmiotowej inwestycji inwestor dołączył decyzję Starosty Piaseczyńskiego Nr 306/2017 z dnia 21 lipca 2017 r., znak: OSR.6341.162.2016.DR, udzielającą Burmistrzowi Miasta i Gminy Piaseczno pozwoleń wodnoprawnych w związku z realizacją inwestycji: „Budowa drogi gminnej DP-3/1 od projektowanego węzła „Antoninów” na projektowanej drodze ekspresowej S7 do skrzyżowania ul. Rybnej z ul. Jemioły w Woli Gołkowskiej (wraz z ww. skrzyżowaniem)”, którą w wyniku zaskarżenia Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie utrzymał w mocy decyzją Nr 1100/D/NN/17 z dnia 25 października 2017 r. znak: NN-404/O/160-EP/17.

Zatem, powyższy zarzut odnośnie naruszenia przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko również należy uznać za nietrafiony. Podobnie, za bezzasadny uznano zarzut podnoszący niezgodność projektu budowlanego z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. W tym miejscu trzeba wyjaśnić, że uzyskanie decyzji zrid z punktu widzenia inwestora przedsięwzięcia drogowego ma charakter fakultatywny, w tym znaczeniu, że może on realizować planowaną inwestycję albo na zasadach ogólnych (obejmujących w szczególności konieczność uprzedniego zapewnienia tytułu prawnego do gruntu, na którym ma ono być realizowane, czy też zapewnienia jego zgodności z postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego lub w przypadku jego braku – uprzedniego uzyskania decyzji o ustaleniu lokalizacji inwestycji celu publicznego), albo na zasadach szczególnych wynikających z ustawy zrid. Jak wskazuje się w orzecznictwie Naczelnego Sądu Administracyjnego (wyrok NSA z dnia 27.03.2012r., sygn. akt II OSK 208/12): „budowa drogi możliwa jest zarówno na podstawie przepisów u.p.z.p., jak i na podstawie przepisów u.z.r.i.d. Jeżeli jednak inwestor występuje z wnioskiem o wydanie zezwolenia w trybie powyższej ustawy, to organy właściwe w sprawie wydawania zezwoleń na realizację inwestycji drogowej nie dokonują oceny zamierzenia inwestycyjnego przez pryzmat przepisów u.p.z.p., w tym nie ustalają, czy na danym terenie obowiązuje plan miejscowy i nie badają zgodności planowanej

inwestycji drogowej z ustaleniami obowiązującego na danym terenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Wprawdzie decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej może dotyczyć drogi przewidzianej w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, lecz w takim przypadku inwestor musi załączyć do wniosku całą dokumentację planistyczno-projektową przewidzianą przepisami specustawy drogowej, gdyż nie może w tym względzie odwołać się do ustaleń planu miejscowego."

Na podkreślenie zasługuje fakt, że w art. 11i ust. 2 ustawy zrid ustawodawca jednoznacznie wskazał co następuje: „W sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (...)"'. Wybór prawnej możliwości realizacji drogi publicznej na podstawie specustawy drogowej rodzi określone konsekwencje prawne, zgodnie z którymi planowana inwestycja drogowa podlega działaniu ustawy zrid.

Skoro w postępowaniu prowadzonym na podstawie specustawy zrid nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, to tym samym strona nie może powoływać się skutecznie na ochronę własności nieruchomości jaką przewidują przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w przypadku uchwalenia planu miejscowego. Zarzut Skarżącego mógłby być uzasadniony, gdyby w niniejszej sprawie miały zastosowanie przepisy ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Brzmienie przepisów tej ustawy jednoznacznie wskazuje, że „interes społeczny” nie uzyskał prymatu pierwszeństwa w odniesieniu do interesu jednostki. Oznacza to na gruncie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym obowiązek rozważnego wyważenia praw indywidualnych (interesów obywateli) i interesu społecznego. Ma to szczególne znaczenie w przypadku kolizji interesu ogólnopaństwowego lub interesu gminy z interesem obywateli wynikającym z prawa własności nieruchomości, w tym nieruchomości gruntowych. Natomiast przyjęte w ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych rozwiązania prawne oparte są na regule dominacji interesu społecznego (interesu ogólnopaństwowego - drogi krajowe i interesu jednostek samorządu terytorialnego - drogi wojewódzkie, powiatowe, gminne) nad interesem indywidualnych obywateli.

Plan miejscowy jest aktem prawa miejscowego zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym i stanowi jedno ze źródeł powszechnie obowiązującego prawa na obszarze działania organów, które je ustanowił. Powyższe jednak nie oznacza automatycznie, że w każdym postępowaniu organy administracji obowiązane są uwzględnić postanowienia obowiązującego na danym terenie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Na mocy art. 11i ust. 2 ustawy zrid wyłączone zostało stosowanie do postępowania w sprawach dotyczących realizacji dróg przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Ww. przepis prawa, jednoznacznie stanowi, iż w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nie stosuje się przepisów o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Ustawa zrid przewiduje uproszczony tryb postępowania w sprawach administracyjnych związanych z budową dróg publicznych. Przepisy tej ustawy mają zastosowanie w sprawach dotyczących realizacji dróg publicznych, w tym uzyskiwaniu pozwoleń na realizację inwestycji drogowych oraz nabywania nieruchomości pod drogi. Postępowanie w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej obejmuje również ustalenie przebiegu inwestycji, zatwierdzenie projektu budowlanego, zatwierdzenie podziału nieruchomości. Są to regulacje szczególne względem innych aktów prawnych. Jeżeli inwestor występuje z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej w trybie ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych, to organy właściwe w sprawie wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej nie dokonują oceny zamierzenia inwestycyjnego przez pryzmat przepisów ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w tym nie ustalają, czy na danym terenie obowiązuje plan miejscowy i nie badają zgodności planowanej inwestycji drogowej z ustaleniami obowiązującego na danym terenie miejscowego planu

zagospodarowania terenu. (por. wyrok NSA dnia 27.03.2012 r., sygn. akt II OSK 208/12).

Odnosząc się do podniesionego przez Skarżącego prawa własności należy wyjaśnić, że prawo własności, którego ochronę zapewniają przepisy art. 21 ust. 1 i art. 64 ust. 1 i 3 Konstytucji, przepisy art. 6 ust. 1 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności i art. 1 Protokołu nr 1 nie jest prawem bezwzględnym i może być ograniczane. Takie ograniczenia dopuszcza Konstytucja RP, stanowiąc w art. 64 ust. 3, że własność może być ograniczona tylko w drodze ustawy i tylko w takim zakresie, w jakim nie narusza to istoty prawa własności. Konstytucja przewiduje również możliwość pozbawienia właściciela prawa własności, czyli wywłaszczenia. Zgodnie z art. 21 ust. 2 Konstytucji RP wywłaszczenie jest dopuszczalne jedynie wówczas, gdy jest dokonywane na cele publiczne i za słusznym odszkodowaniem.

Mając powyższe wyjaśnienia na względzie, organ drugiej instancji stwierdził brak podstaw do przeprowadzenia dowodu z akt sprawy toczącej się przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym pod sygn. akt IV SA/Wa 2196/16, o który wystąpił Skarżący w swoim odwołaniu od decyzji Starosty Piaseczyńskiego. Ponadto, jak wspomniano w akapitach powyżej, inwestor w odniesieniu do przedmiotowego wniosku wyjaśnił, że wg akt sprawy toczącej się przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie pod sygn. akt IV SA/Wa 2196/16, dotyczącej zaskarżenia mpzp w Woli Gołkowskiej, Wojewódzki Sąd Administracyjny postanowił odmówić wstrzymania wykonania zaskarżonej uchwały dotyczącej planu zagospodarowania.

Strona Skarżąca w swoim odwołaniu od decyzji Starosty Piaseczyńskiego Nr 22/2017 z dnia 14 listopada 2017 r. o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej pn.: „Budowa drogi gminnej DP-3/1 od projektowanego węzła „Antoninów” na projektowanej drodze ekspresowej S7 do skrzyżowania ul. Rybnej ul. Jemioły w Woli Gołkowskiej (wraz ze skrzyżowaniem), gmina Piaseczno, powiat piaseczyński.”, wniosła również o wstrzymanie wykonania rygoru natychmiastowej wykonalności z uwagi na fakt, iż realizacja ww. decyzji może rodzić niepowetowane straty zarówno w zakresie majątku Gminy jako inwestora, jak i w majątku właścicieli nieruchomości decyzją tą objętych.

Odpowiadając na powyższe, należy wskazać, iż w zaskarżonej decyzji Nr 22/2017 z dnia 14 listopada 2017 r., został na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy zrid, nadany rygor natychmiastowej wykonalności. Rygor natychmiastowej wykonalności jest wyjątkiem od zasady niewykonywania aktów administracyjnych, które nie stały się jeszcze ostateczne, dlatego jego zastosowanie musi być wyjątkowe. W tym miejscu należy podkreślić, że zgodnie z art. 17 ust. 1 zrid: „Wojewoda w odniesieniu do dróg krajowych i wojewódzkich albo starosta w odniesieniu do dróg powiatowych i gminnych nadają decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej rygor natychmiastowej wykonalności na wniosek właściwego zarządcy drogi, uzasadnionym interesem społecznym lub gospodarczym”. Inwestor, mając na uwadze ważny interes społeczny i gospodarczy, na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy zrid, we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację przedmiotowej inwestycji drogowej, wystąpił o nadanie decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności, uzasadniając że: cyt. „Budowa drogi gminnej DP-3/1 zapewniająca połączenie istniejących dróg publicznych z projektowaną drogą ekspresową S7 w węźle „Antoninów” przyczyni się do właściwej obsługi komunikacyjnej obszaru, co istotnie wpłynie na rozwój gospodarczy Gminy Piaseczno. Przyczyni się również do poprawy warunków ruchowych na sieci dróg publicznych. Inwestycja wpłynie także zasadniczo na poprawę bezpieczeństwa ruchu rowerowego i pieszego poprzez budowę nowych ścieżek rowerowych i chodników. Za pilną potrzebą realizacji inwestycji przemawia ważny interes społeczny mieszkańców gminy Piaseczno oraz użytkowników dróg objętych planowaną inwestycją. Połączenie planowanej drogi gminnej z drogą ekspresową S7 umożliwi dogodne połączenie komunikacyjne z Warszawą. Decyzja o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej z rygorem natychmiastowej wykonalności jest niezbędna do niezwłocznego podjęcia działań w celu dopełnienia terminu realizacji zaplanowanej przez inwestora inwestycji. Załączona do wniosku dokumentacja spełnia warunki art. 11d ust.1 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych

zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (t.j. Dz. U. z 2008 r., Nr 194, poz. 1194).”Kwestie prawidłowości nadania rygoru natychmiastowej wykonalności w analizowanej decyzji zrid pierwszej instancji były przedmiotem rozważań organu drugiej instancji. W wyniku analizy akt sprawy, stwierdzono, że zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy zrid, inwestor we wniosku o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację ww. inwestycji drogowej wskazał ważny interes społeczny i gospodarczy, jakim jest budowa drogi gminnej DP-3/1, która to inwestycja będzie służyć nie tylko poprawie jakości i bezpieczeństwa ruchu jej użytkowników, lecz również nieograniczonej liczbie podmiotów, co przesądza o publicznym charakterze inwestycji i dopuszczalności jej zrealizowania w oparciu o przepisy ustawy zrid. Mając na uwadze wyrok WSA w Warszawie z dnia 3 lipca 2007 r., o sygn. akt I SA/Wa 1447/06, należy wskazać, iż poprawa jakości i bezpieczeństwa ruchu użytkowników dróg jest zawsze „uzasadnionym przypadkiem” w rozumieniu tego przepisu.

Tutejszy organ wojewódzki podziela powyższe stanowisko wyrażone we wniosku inwestora z dnia 8 sierpnia 2017 r. Tym samym, organ drugiej instancji uznał, że zarzut wnioskodawcy jest nieuzasadniony i nie ma wpływu na prawidłowość decyzji organu pierwszej instancji.

Z uwagi na zawarte w odwołaniu Pana Karola Svenssona zarzuty o charakterze lokalizacyjnym na wstępie należy wyjaśnić, że zarówno organ I instancji orzekający w sprawie, jak i Wojewoda działający jako organ odwoławczy, pełnią w procesie inwestycyjnym funkcję organów, które wydając decyzje w przedmiocie zezwolenia na realizację inwestycji drogowej, nie są uprawnionymi do wyznaczania i korygowania trasy inwestycji drogowej, ani do zmiany proponowanych we wniosku rozwiązań, a jedynie do weryfikacji zaproponowanych przez inwestora rozwiązań pod względem ich zgodności z obowiązującymi przepisami prawa.

W toku rozpatrywania inkryminowanej decyzji przez organ wyższej instancji na podkreślenie zasługuje także fakt, że organ administracji architektoniczno-budowlanej, zarówno pierwszej, jak i drugiej instancji, nie posiada ustawowych kompetencji do wpływu na kształt inwestycji ani tym bardziej nie mogą one narzucić inwestorowi obowiązku zmiany założenia inwestycyjnego, ze względu na jakiegokolwiek kwestie nieuwzględnione w ustawie zrid. Mogą one działać tylko w granicach tego wniosku i nie mają możliwości ingerowania w lokalizację inwestycji, a więc i w przebieg linii podziału nieruchomości, zaproponowany przez wnioskodawcę. Ocenie dokonanej przez organy pierwszej i drugiej instancji może jedynie podlegać zgodność z prawem planowanego przedsięwzięcia, w szczególności spełnienie warunków zawartych w przepisach ustawy zrid, bowiem stosownie do przepisu art. 11e tejże ustawy nie można uzależniać zezwolenia na realizację inwestycji drogowej od spełnienia świadczeń lub warunków nieprzewidzianych obowiązującymi przepisami (wyrok NSA z dnia 17 kwietnia 2013 r., sygn. akt II OSK 432/13). Inwestor jest zatem kreatorem miejsca, sposobu i kształtu realizacji inwestycji, natomiast organ orzekający wyznacza dopuszczalne prawem granice tej kreacji, poprzez dokonywanie oceny prawnej, kończącej się aktem władztwa publicznego, określającego te granice. Zadaniem organu jest bowiem sprawdzenie, czy wyznaczone przez wnioskodawcę linie rozgraniczające pas drogowy oraz zaproponowane rozwiązania techniczne odpowiadają woli ustawodawcy wyrażonej w innych regulacjach prawnych, mających znaczenie dla wydania decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej.

Należy przy tym również wyjaśnić, że zgodnie z treścią art. 11i ust. 1 ustawy zrid w sprawach dotyczących zezwolenia na realizację inwestycji drogowej nieuregulowanych ww. ustawie stosuje się odpowiednio przepisy ustawy Prawo budowlane. Jak wynika natomiast z treści art. 35 ust. 4 ustawy Prawo budowlane, w razie spełnienia wymagań określonych w art. 35 ust. 1 oraz art. 32 ust. 4, właściwy organ nie może odmówić wydania decyzji o pozwoleniu na budowę. Wynika z powyższego, że decyzja o pozwoleniu na budowę nie ma charakteru uznaniowego i w razie spełnienia przez inwestora wymagań określonych w przepisach prawa budowlanego organ architektoniczno-budowlany jest zobligowany zezwolić

na realizację inwestycji drogowej (vide: wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 grudnia 2013 r., sygn. akt VII SA/Wa 1583/13). Organ administracji architektoniczno-budowlanej nie dysponuje natomiast prawem kontrolowania zastosowanych przez projektanta rozwiązań technicznych, jedynie ich zgodność z przepisami techniczno-budowlanymi, które zostały spełnione w zatwierdzonym zaskarżoną decyzją projekcie budowlanym.

Mając powyższe na względzie należy stwierdzić, że zarówno wniosek inwestora, postępowanie przeprowadzone przez organ pierwszej instancji, jak i decyzja Starosty Piaseczyńskiego nie naruszają prawa, a zarzuty zawarte w odwołaniu nie zasługują na uwzględnienie, w związku z czym orzeczono jak w sentencji.

Pouczenie

Decyzja niniejsza jest ostateczna w administracyjnym toku instancji. Wobec wyczerpania środków odwoławczych stronie służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Wojewody Mazowieckiego, (Pl. Bankowy 3/5, 00-950 Warszawa) w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia.

Zgodnie z § 2 ust 3 pkt 1 Rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi z dnia 16 grudnia 2003 r. (Dz. U. z 2003 r., Nr 221, poz. 2193 ze zm.) wpis od wniesionej skargi wynosi 500 zł.

Strona może ubiegać się o przyznanie prawa pomocy w trybie i na zasadach określonych w art. 243-262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r., poz. 1369). Prawo pomocy może być przyznane stronie na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.

z up. WOJEWODY MAZOWIECKIEGO
Aleksandra Krzosa
Zastępca Dyrektora
Wydziału Infrastruktury

Otrzymują:

1. Pan Karol Svensson
ul. Dworska 1, 05-503 Wola Gołkowska
- (2.) Burmistrz Miasta i Gminy Piaseczno
ul. Kościuszki 5, 05-500 Piaseczno
3. Starosta Piaseczyński
ul. Chyliczkowska 14, 05-500 Piaseczno
4. strony w drodze zawiadomień
5. pozostałe strony w drodze obwieszczenia
6. aa.

Do wiadomości:

1. Powiatowy Inspektor Nadzoru Budowlanego
ul. Czajewicza 2/4, 05-500 Piaseczno